

Af *Gert Petersen* til forsvarsministeren (11. august 1969):

„Agter ministeren at fremskynde forhandlingerne mellem Roskilde amtsråd og søværnets bygningsstjeneste om frigivelse af Mosede batteri til rekreative formål — eller på anden måde at tage skridt i dette øjemed?“

Begrundelse.

Mosede batteri (det såkaldte „Mosede fort“) omfatter et ca. 50.000 m² stort areal, der er yderst velegnet til rekreative formål. Hjemmeværnet har radighed over det, vistnok uden at anvende det i synderlig udstrækning, men dog med den konsekvens, at offentligheden formentlig har adgang til området.

Dette har vakt utilfredshed på egnen, og allerede for to år siden har Karlslunde-Karlstrup kommune ytret interesse i at få området frigivet for offentligheden. Af udtalelser i dagspressen fremgår det, at amtet er impliceret i forhandlingerne om afvikling af hjemmeværnets tilstedeværelse.

Disse forhandlinger synes imidlertid at gå ret trægt, og forventningerne om, at de skulle føre til et resultat, fik et alvorligt grundstød, da der for ikke længe siden påbegyndtes en række istandsættelsesarbejder på batteriet med henblik på dets fortsatte militære anvendelse.

Dette er baggrunden for den seneste uro omkring batteriet. Det vil derfor være betydningsfuldt, om forsvarsministeren kan forsikre offentligheden om, at der inden for den nærmeste fremtid kan ventes en nedlæggelse af de militære installationer og en frigivelse af området til rekreativ brug for offentligheden.

Forsvarsminister *Ninn-Hansens* svar (15. august 1969):

Efter at have fået kendskab til sagen anmodede jeg i slutningen af juli måned d. å. forsvarets bygningsstjeneste om at fremskynde forhandlingerne med henblik på en overdragelse af Mosede batteri til Karlslunde kommune. Det er — efter at jeg den 12. ds. havde besøgt arealet — blevet meddelt kommunen, at forsvarsministeriet er indstillet på en øjeblikkelig overdragelse uden betingelser om, at kommunen skal

skaffe hjemmeværnet erstatningsarealer og lokaliteter.

Som min opfattelse efter den nævnte besigtigelse kan jeg meddele, at det ikke har nogen interesse for forsvarret at bevare Mosede fort-arealet, og at det vil være urigtigt gennem en fortsat anvendelse af arealet at hindre en rekreativ udnyttelse. I øvrigt har forsvarsministeriet i 1967 meddelt Karlslunde kommune, at man var indstillet på frigivelse af fortet, såfremt kommunen kunne fremskaffe erstatning. Det er denne betingelse, der nu er frafaldet, og forsvarsministeriet vil under den forhandling med kommunen, der skal finde sted den 15. august d. å., være indstillet på at foretage et salg af arealet til kommunen.

Opnås der enighed om salgssummen, vil sagen blive forelagt finansudvalget på sædvanlig måde.

Efter hvad forsvarets bygningsstjeneste har meddelt mig, er der ikke — efter at forsvarsministeriet i 1967 gav kommunen meddelelse om, at man var indstillet på at overdrage arealet — foretaget istandsættelsesarbejder på fortet.

Af *Nordqvist* til justitsministeren (11. august 1969):

„Vil ministeren overveje at søge tilvejebragt grundlag for et udvidet „objektivt“ ansvar ved personskaade og i sit svar nærmere uddybe, hvorledes dette ansvar kan tænkes gennemført?“

Begrundelse.

Det aktuelle tilfælde, hvor et barn som følge af den obligate kighostevaccination har pådraget sig en alvorlig hjernebeskadigelse, rækker efter min mening videre end et egentligt „vaccinationsansvar“ for det offentlige — som i øvrigt næppe bør være undtagelsesfrit — og rejser på ny spørgsmålet, om der i nævnte og lignende tilfælde ikke bør indføres et „objektivt“ ansvar alene på grundlag af den som regel alvorlige skade, der er sket.

Her er ikke tale om ansvar fra lægens side, men det hænder, at domstolene statuerer, at lægen har begået en så alvorlig fejl, at han bør betale en ofte betydelig erstatning. Disse sager er uhyre vanskelige og en svær belastning for patient, pårørende og læge, hvortil kommer, at den berettigede